

Vážení čtenáři,

doufám, že jste si stihli i přes mnohá vládní nařízení alespoň trochu užít krásného počasí, které s sebou konečně přineslo i sněhovou nadílku. Poslední zimní měsíc byl pro vedení města především obdobím dokončování rozpočtu pro tento rok. Byť bychom raději pracovali bez koronavirové pandemie v zádech, nemůžeme ji ignorovat. Již nyní je bohužel jasné, že se podepíše i na městských financích. Nechceme, a ani nesmíme, v žádném případě hendikepovat město a škracením financí brzdit jeho chod a vývoj. Z tohoto důvodu je pro nás jasnou prioritou najít co největší rovnováhu mezi poskytováním kvalitních služeb a investováním do smysluplných projektů. Nyní finalizujeme rozpočet a v dalším vydání vám již budeme moci s kolegy představit konkrétní investice, které nás v letošním roce čekají.

Byť s mnohými vládními opatřeními nesouhlasíme, místo kritiky nám přijde užitečnější udělat vše, abychom mohli co nejdříve žít jako dříve. Rozhodli jsme se proto pomoci s ochranou těch nejohroženějších a spustili jsme telefonní informační linku, na které zaměstnankyně města seniorům nad 80 let pomáhají s registrací k vakcinaci. Denně odbavíme kolem dvou stovek hovorů. Ve snaze odlehčit dopad koronavirové pandemie na kladenskou nemocnici poskytneme i vlastní administrativní pracovníky z řad zaměstnanců do nově zřízených očkovacích míst, která navíc vybavíme nábytkem. Jsem moc rád, že zaměstnanci mají zájem pomáhat a aktivně se sami do akce zapojují. Chtěl bych každému z nich touto cestou za jejich aktivitu poděkovat.

Dovolte mi vyřídít vám také srdečné pozdravy z obou našich kladenských divadel, kde se pilně zkouší a připravují se nová představení. Divadelníci se vás, diváků, nemohou dočkat. Doufám, že se na některém z divadelních představení konečně potkáme...

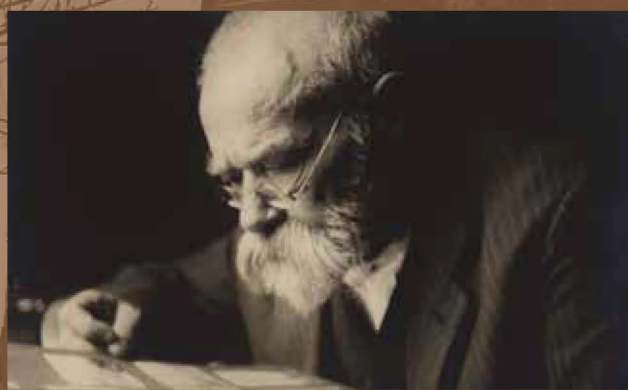
Milan Volf,
primátor Statutárního města Kladna

KLADENSKÉ OSOBNOSTI

Osobnosti, které se zapsaly do historie města či jej reprezentovaly za jeho hranicemi, představuje archivářka a spisovatelka Irena Veverková.

FRANTIŠEK WALD

(9. 1. 1861 – 19. 10. 1930)

Rodina Gottlieba Walda se v roce 1866 přistěhovala do Kladna s pětiletým synem Františkem. Přestože se jednalo o německou rodinu, začal syn navštěvovat českou obecnou školu a byl vychováván dvojjazyčně. Po upozornění kladenského učitele Hála nastoupil na českou reálku v Praze, kterou po předčasném otcově úmrtí nuceně vyměnil za německou reálku, kde získal od otcovy firmy stipendium. Po maturitní zkoušce pokračoval na německé pražské technice. Celoživotně mu učarovala chemie a patřil mezi nejpilnější žáky. Díky dvojjazyčnosti snadněji pronikl do vědeckého světa.

Krátce po promoci získal místo chemika v laboratoři Vojtěšské hutě a oženil se s manželkou Josefou. Postupně měli pět dětí a v Kladně prožili dvacet pět let šťastného života.

Vedle obvyklých rutinních pracovních povinností vedoucího laboratoře se věnoval vlastní badatelské práci. Výsledky těchto výzkumů publikoval ve vědeckých časopisech jak českých, tak německých. Během let se vypracoval v uznávaného celoevropského vědce v oboru hutnictví. Jeho rychlá metoda chemických rozborů při tavně oceli nebyla dodnes překonána a je známa jako „kladenská rychlá“. V roce 1907 byl František Wald povolán na místo profesora Vysoké školy chemicko-technologického inženýrství při ČVUT v Praze a v akademickém roce 1919–1920 byl dokonce zvolen rektorem techniky.

Tento vysokoškolský profesor byl ve své době natolik populární, že se stal epizodní postavou Čapkovy hry Krakatit: Autor vylíčil profesora tak, jak ho vnímali jeho žáci a dobová pražská společnost. František Wald, jehož místo posledního odpočinku najdeme na Vinohradském hřbitově v Praze, získal nesmrtelnost nejen díky „kladenské rychlé“, ale i díky dílu Karla Čapka.